

АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН СТАНСИ ИЗ ВОЛТЕР

Превод от руски: Николай Кънчев, —

chitanka.info

СТАНСИ^[0]

*Ти казваш да горя в душата:
върни ми миналите дни
и утрото съедини
със мойта вечерна позлата!*

*Векът ми вече отминава,
в кръга на смях и на игра
нарежда времето да спра
и за ръка ме отстранява*

*И длъжни сме да се смирим.
А този, който не умее
да е така приспособим,
той само в горест ще живее.*

*На младите, щастливи вред,
оставяй страстите — и стига
Животът ни е от два мига,
на разума е вече ред.*

*Нима навеки сте се скрили,
мечти от първите ми дни,
с любов и мъка подсладили
минутните ми младини?*

*Два пъти на света се мре;
с мечтите сладки се прощаваш —
от страдането мъртъв ставаш!*

Какво, че и дъхът ще спре?

*Пред моя мрачен залез вече,
сред вечерната пустота
така скърбя, че е далече
измамно сладката мечта.*

*На моя глас унил подава
едничка дружбата ръка
подобна на любов, в забрава
узнавам нежността така.*

*Подавам вехнещите рози
от юношески тържества
и тръгвам просълзен, тревожен,
че все след лея ще вървя!*

[0] Приживе на Пушкин не е печатано. Представява свободен превод на стансите на Волтер „Si vous voules que j’aime encore...“. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.